VOLUME 58, APRIL 1, 1966 No. 7 szám — 1966. április 1.

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Örömteli Husvéti Ünnepet Kivánunk Kedves Munkatársainknak és Olvasóinknak!

"...EGYEK LEGYENEK..."

(János 17:11.)

Az Olajfák hegyére ráborul a csend.
— Hatalmasan imádkozik Jézus. —
Csillagok gyúlnak ki ezerszám odafenn,
Sóhaját susogják a levelek:
"Ó, az ENYÉMEK egyek legyenek!"

Hűvösödik az éj, percek tovaszállnak.
Forró szívvel fohászkodik Jézus.
Hangfoszlányait e mély imatusának
Visszaverik a dombok, a hegyek:
"TÖKÉLETESEN egyek legyenek!"

Messze még a hajnal, nehéz órák várják.
— Kitartóan imádkozik Jézus. —
A mennyei angyalok is Őt csodálják,
Szavaival száguldanak a szelek:
"Ők is úgy, MINT MI egyek legyenek!"

"Értük egészen odaszentelem magam."
- S a kereszthalálra gondol Jézus. -
Már egyre kevesebb perce, órája van,
Arcáról földre véres könny pereg:
"Atyám, MINDNYÁJAN egyek legyenek!"

"Amint te bennem élsz s én Tebenned vagyok..."
— Sóhajtja szíve mélyéről Jézus. —
Ó, áldott véres könnyek s könnyes sóhajok,
Kitárulnak elöttünk az egek:
"MIBENNÜNK ATYÁM, EGYEK LEGYENEK!"

Féklyafény villant s megzörrentek a bokrok.
— A végső nagy mondathoz ért Jézus. —
Valamit a csodás szeretetről szólott,
S viszhangozzák századok, ezredek:
"A SZERETETBEN egyek legyenek!"

Hajnalodott... s jött Judás a csapat élén.
"Ámen" — szólt még s keresztre ment Jézus;
Hogy megváltson minket kifolyt drága vérén.
Nézem Őt... és könnyek közt rebegem:
Uram, a szívem VELED egy legyen!

"HE IS NOT HERE: FOR HE IS RISEN"

"Nincsen itt, mert feltámadott"

Mt. 28:6, a.

Húsvét Krisztus feltámadásának keresztyén ünnepe, mely a zsidók egyiptomi szabadulásának emlékére rendelt Páskával, szoros kapcsolatban van. A szabadítás munkáját Mózesre bízta Isten, aki által sok csapással bűntette a keménynyaku Faraót, aki előbb azt gondolta, hogy Mózessel vette fel a harcot. Nem tudta és nem is akarta tudni, hogy annak a népnek amelyért Mózes vele alkudozott, Jehova Istene van. A legutolsó csapás, amely minden eddiginél fájdalmasabb volt, megtörte Faraó keménységét, már azért is, mert amikor népe családonként siratta első szülötteit, a zsidó nép mentve volt az ajtófélfára kent bárány vére által, melynek láttára tovább ment az öldöklő angyal. Ekkor vált ünneppé a Páska, melyet azután is szinte a legnagyobb ünnepnek tartottak a zsidók és tartanak ma is az Ortodox zsidók. Isten így készítette elő azt a nagy eseményt, amelynek emlékét ünnepli ma a keresztyén világ. Nem hiába vonatkoztatja a költő Istenre azt a megjegyzést, hogy gondolatai kifürkészhetetlenek. Magukkal vihették majd a Jeruzsálemben lezajlott eseményt akár a világ minden részére is, melynek történelmi jelentőségén semmit nem változtatott az, hogy hogyan fogadták az emberek. Semmit nem jelentett a katonák megvesztegetése a papok által, mert ez a horderejü igazság megtört minden emberi okoskodást: "Nincsen it, mert feltámadott!"

Erről az igazságról meggyőződtek hamarosan a tanítványok, akiknek megjelent Jézus negyven napon át. Megtörte Tamás kételkedését is a szeghelyeinek megmutatása által és ezeknek meglátása után, feltört a nagy vallomás Tamásból: "Én Uram és én Istenem!" Annak dacára, hogy Tamás így megtört, nagyon sok utódot hagyott maga után, akikben ma sem találja örömét az Úr, de szomorít minket is.

Boldognak nyilvánította Tamást a feltámadott Jézus, de nem azért mert kételkedett, hanem mert látott és hitt. De úgy tünik, hogy legalább egy fokkal magasabb színvonalra emeli azokat, akik nem látták Őt és mégis tudnak hinni.

Arcpirulással hallgathatta Tamás a

gyöngéd szemrehányást. Mi is okot adunk sokszor Jézusnak arra, hogy megpirongasson bennünket. Lehet, hogy nem vagyunk kételkedők, hanem feledékenyek és ami még roszabb, nem a sérelmeket felejtjük el, hanem Jézust. Gyávák vagyunk sok esetben és nem merünk róla bizonyságot tenni és úgy viselkedünk, mintha Ő a sírba mardt volna. Ilyenkor szomorúan juttatja eszünkbe azt, hogy Ő mit tett értünk és utána csendesen kérdezi, hogy mi hogyan viszonoztuk az Ő irántunk való szeretetét. Figyeljük csak hogyan szövegezte ezt meg Paton János:

"Elhagytam othonom a mennyben trónomat,
S inségben jártam itt gyalázat kín alatt,
Ezt tettem lelkedért, de mond te mit tevél?
Üdvöt hoztam neked és örök életet,
Sátán békóiból én kimentettelek,
Meggyőztem a halált, s te értem mit adál?"

És ha még arra gondolunk, hogy de milyen tekintettel néz ránk Jézus és mennyire fájhat neki az, hogy mi elfelejtjük azt a keresztet, amelyen Ő szenvedett és rajta megszerezte üdvösségünket. Jó volna gyakran megismételni azt, amit a kedves Boda Sándor testvér tett Daytonban végzett missziózása alkalmával. Majdnem minden vasárnap a keresztről szóló üzenetet hozta. Hiszen kereszthalál nélkül nincs feltámadás.

Nincsen itt, mert feltámadott! A keresztyén hitnézetnek mindig ez volt az alapja. A keresztyén világ állandóan a feltámadott Jézust hírdeti, aki egyidőben él itt és a mennyben. A legprimitivebb nemzetek hitében is megvan a túlvilági élés fogalma. Jób egy élő Megváltóról tesz vallomást. Pál apostol tanítása szerint a hitvallás kiemelkedő pontja a feltámadás. Akik ezt nem tudják elfogadni, nem fogják élvezni azt a helyet, amelyet már kétezer esztendeje készít Jézus olyanná, amilyent szem nem látott és amilyenről fül beszélni nem hallott. Ennek a meglátása sok ajakra adja majd Séba királynénak felkiáltását: "Felét se mondták el nekem!"

Boldogok azok, akik hinni tudnak a feltámadott Jézusban. Tudjuk, hogy mindég voltak olyanok, akik hittek a feltámadásban. A meghalt Lázár nővére hitte, hogy fivére feltámad az utolsó napon. Ezzel szemben Jézus azt a kijelentést tette, hogy aki Őbenne hisz, ha meghal is él. S ezzel aki Őbenne hisz, ha meghal is él. E ezzel vekbe. Bár mindenki elfogadná ezt a hitnézetet!

Gipsy Smithnek legkedvesebb éneke ez volt:

"Napnyugtakor mentem egy hajlékba,
Hol egy fiúcska immár haldokla,
Szólék Jézusról, mire süttogta,
Ezt eddig nekem senki nem mondta.
Mond még egyszer, óh meg egyszer
Jézus vérével bűnöm lemosta?"

Nagy volt a haldokló bánata, mert azelőtt nem mondtak neki semmit az élő Jézusról. De nagy lett lelkének megnyugvása aban a tudatban, hogy előzetesen vére őt is megtisztította.

Drága testvéreim! Ha vannak kételyeink Jézus és a mi feltámadásunk felől, boruljunk térdeinkre és kérjük a hitetlenség eltávolítását, hogy Tamás előbbi kétkedése gyökeret ne verjen bennünk! Utána nyissuk ki énekeskönyvünket a 271. számú éneknél és olvassuk mind a két fordításban az ének szövegét, s drága kincset fogunk találni. A karját ide írom:

"Ő él, Ő él, Jézus él itt ma is:
Ő jár velem vezet engem a keskeny ösvényen,
Ő él, Ő él, üdvöt hozott nekem,
Azt kérdezed honnan tudom?
Ő él a szívemben".

Vér Ferenc

A GOLGOTAI KERESZT

Isten nékünk adta az Ő szent Fiát; a tökéletesség fényében tündöklő Istenembert, kit a hálátlan elvakult néptömeg egy ilyen napon a gyalázat fájára ítélte. A halálitélet csakhamar kimondatott a Megváltó Krisztus felett. Az egek szomorkodnak, a föld megrázkódik, a bűnösök örvendeznek.

Ott ül Jézus megkötözve, tövissel koronázva, sebekkel födve megábavonulva egy kemény kőpadon a tanácsházban. Eközben pedig a hóhérok dúrva kegyetlensége bámulandó közönyösséggel készíti a kineszközöket. Majd előhozzák a dúrva keresztet, mely magasságra a legnagyobb embert is meghaladja. Mint néma bárány nem szól semmit, hanem csendes keserű könyekkel tekint Jézus a fájdalomfára; kiterjeszti karját, hogy átölelje a keresztet, a győzelem lobogóját, a megváltásunknak kiválasztott eszközét, melyen az ember bűneiért magát feláldoznia kellett.

Minden készen van már a gyászhalotti diadalmenetre. Majd a börtönből két gonosztvőt vezetnek elő, s a Megváltó Krisztusnak, mint a legaljasabb bűnösnek, ezek társaságában kell megtennie a végső útját. A nagy terhet Jézus vállára tették, melynek súlya alatt meggörnyedve vitte szó nélkül a borzalmak helyére a gyászos golgotára. Fájlalta, hogy a néptömeg gyülölettel viseltetett iránta!

A nagykapu szárnyai megnyíltak, s a kereszttel terhelt Megváltó kilép a törvényház udvarából a Golgotára vezető útra. Előtte lépdel a két rabló, kiknek bűneikért szinte kereszthalállal kell lakolniok. Mellettük a poroszlók, a hóhérok a kineszközökkel és a zsidó nagytanács megbizottai felemelt fővel baktatnak. A menetet római szokás szerint tárogatós nyitja meg, hogy minden utcasarkon a halálitéletet kihirdesse. Jézus halálítélete már jóelőre tudva volt Jeruzsálemben; ezrek szívében lobogott a vágytűze, látni akarták a meglepő jelenetet. A felbőszült nagyszámú néptömegnek egy része már jóelőre elment a Koponyák hegyére, hogy ott tisztán láthassa a történendőket.

Roskadozva viszi Jézus a súlyos keresztet, melynek terhe alatt a földre roskad. De egy igen egyszerű földműves ember jön a menettel szembe, kit némi teendői késztetnek a városba, akit a csatlósok alighogy észreveszik, megfogják és késztetik, hogy a galileabelinek segítse a keresztjét vinni. A földműves mentegetőzött, hogy nincs ideje, de mind hiába! Simon volt a neve a keresztvivőnek. Amikor a vállára adták a keresztet, többé nem zugolódott, hanem örömmel, nyugodt szívvel vitte azt a fáradt Üdvözítő után. Az Úr megjutalmazta a cirénei Simon szolgálatát, lelkét megvilágosítá az isteni kegyelem sugara.

Simon az egész emberiséget képviseli, nékünk is vinnünk kell Jézus után a keresztet, mert írva van: "Aki az én tanítványom akar lenni, az tagadja meg magát, vegye fel az ő keresztjét és kövessen engem" (Máté 16:24;)

Az életben is vannak nagypénte-

ki napok, mikor a szegény ember asztalán fogytán a kenyér, az inség pedig benéz az ablakon. A betegség és a halál az egész háznépét gyászbaborítja. Súlyos kereszt ám ez is! A szenvedések és csapások ostromának mi is kivagyunk téve; testi kínok, fájdalmak és szenvedések súlyos keresztként nehezednek reánk, de mindezek által az Úr üdvre, s a mennyország számára nevel bennünket. Tagadhatatlan, hogy sok nemü súlyos kereszt alatt szenvednek és gyötrődnek a népek és nemzetek milliói, de az ige így szól mindnyájunkhoz: "Vedd keresztedet és kövess engemet."

Napjainkban az emberek sokat beszélnek a szeretetről és annak ellenkezőiről. De ha embertársunknak hűen szolgálunk, magának az Úrnak szolgálunk; hiszen Ő az, ki felebaráti szeretetet oly hőn ajánlja, s ezt az igazi keresztyén ismertető jeléül tűzte ki, mondván: "Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; erről fogják megismerni, hogy tanítványaim vagytok." (Ján. 13:34, 35.) De hit nélkül nem gyakorolhat senki szeretetet, mert a hit jócselekedetek nélkül holt. (Jak. 2:17). Legfényesebben ragyog ott a ker. szeretet csillaga, ahol a hit jócselekedetekkel párosulva van.

A golgotai keresztfára feszített Idvezitő szívének a szeretet volt a kimagasló kincse; a világmegváltó szeretetnek azok voltak és lesznek örökké ragyogó tulajdonságai, melyekkel Pál ap. jellemzi az istenember erejét, a világfentartó szeretetét. Azért halt meg az Isten Fia, mert így szeretett és ilyenre adott nékünk ragyogó példát.

A történetnek ez a hű tükre, mely mutatja nekünk az árnyat és a fényt és az igazságnak megaláztatása mélyén a győzedelmet. S ebben a tükörben látjuk ragyogni a mennyei Atyának és a Megváltó Krisztusnak irántunk való szeretetét. Bűneink miatt kereszthalált szenvedett, hogy váltságot és üdvöt szerezzen számunkra a mennyeknek országában.

Rev. J. S. Faze
ny. lelkipásztor

Istennek vannak felkészített emberei, minden munkára. Istennek szüksége van minden munkásra. Molnár Balázs

A KALAUZ!

Róm. 8. 14.

"Mert akiket Isten Lelke vezérel azok Istennek fiai"!

Előljáróban pár szóban térjünk ki a Lélek és a Szellem szó különbségére. A biblia szerint az ember három részből áll: Test, Lélek, Szellem. Az I. Thess. 5. 23. verse gyönyörű példája ennek: "Maga pedig a békességnek Istene szenteljen meg titeket mindenestől és a ti szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őríztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére."(új magyar fordításban.) Mai igénkben is ezen a helyen Istten Szelleme van írva, ezért a következőkbn mi is Szellem szót fogunk használni.

Kedves Testvérek !

Az ember szeretne sok mindent tudni, sok mindent megpróbálni és sok sikert elkönyvelni a maga számára, csak egyről feledkezik meg, arról, t. i., hogy ő ember. Ennek a szónak pedig a legjobb magyarázata az, hogy mivel ember, tehát váges Véges az ereje. Véges a tudása, véges az emlékezőtehetsége, véges az ítélőképessége, véges a látása, véges a hallása és így tovább. Amiből ő van. és amit ő tud produkálni, erőben, szépségben művészetben, vagy akár hatalomban is, azon mindenkinek ugyanaz az egy pecsét van: Véges! Van e lehetőség arra, hogy ebből a körülhatárolt és bezárt körből kiszabadulion a véges ember? Igen! Isten egy Kalauz-t bocsájtott rendelkezésére az övéinek, akik érezvén a maguk fogyatékosságát, megvárják amig ez a csodálatos Kalauz elvezeti őket a kivánt helyre.

Ismeretlen országban, ismeretlen helyen, ismeretlen terepen, legyen az hegy, vagy völgy, vagy víz, kalauz nélkül veszedelmes lehet az elbarangolás. Aki nem ismeri sem a helyet sem az országot, sem az időjárást az egyedül ne merjen elindulni.

De akik nem akarnak saját maguknak ártani, azok számára Isten jóelőre gondoskodott, Vezetőről, Kalauzról a Szent Szellem-ről. Isten ezt a Kalauzt azért adta, hogy az Ő fiait "elvezesse minden igazságra"! Igy mondta az Úr Jézus a Ján. 16. 13. ban Ezért lehetnek és vannak is olyan emberek, akik nem úgy mennek, mint bizonytalanra és nem nyugtalanítja őket az ami más embert nyugtalanná tesz, ezek úgy mennek mintegy a titokba beavatottak! Igen! **Ezek azok akiket Isten Szelleme vezérel és ezek Istennek fiai!** A legdrágább ajándék és a legdrágább kiváltság a fiúság ajándéka és a fiak kiváltsága, mert nekik adva van egy ilyen Istentől adott Kalauz felügyelete alatti élet. — Ennek a földi életnek az útvesztőit kár nélkül csak az tudja megjárni, akit Isten Szelleme vezérel! De mivel Ő a fiak Kalauza neked is sűrgősen felül kell vizsgálnod az eddigi életedet! Látod e benne az Istentől kapott Kalauz vezetését? Van e szent tapasztalatod olyan esetekről, amelyekből csodával határos módon jöttél ki és sem lelki, sem testi kárt nem szenvedtél? Ez már bizonyság arra nézve, hogy tudtodon kivül jelen volt az Isten ajándékozta Vezető, és kivezetett!

Néhány nappal ezelőtt meglátogattam az egyik nagyon szép és népes alföldi gyülekezetünket. Az igehirdetés végén odamentem két előttem eddig ismeretlen nőtestvérhez és kérdeztem tőlük talán csak nem ma vannak itt először? Az egyik azt felelte, én már egy idő óta idejárok, de a barátnőm az csakugyan ma van itt először. Erre a másik a következőket mondta: "Pár hete annak, hogy a 10 éves kisfiam az egyik téli estén odajött hozzám és ezt mondta: Édesanyám játszunk valamit! Mit játszunk? kérdeztem én tőle. "Hát pl. mondjunk egymásnak olyan dolgokat, amely elhihető", mondta a gyerek. Gondolkoztam, aztán így szóltam: "Jó, de előbb te kezdd meg". Erre a gyerek ezeket mondta: "Van egy nagy tíz méteres szakadék, azon egy vékony szál deszka fekszik. Neked át kell rajta menni, de úgy, hogy egyik karodban is és a másikba is egy-egy gyereket kell vinni. Hogy csinálnád?" Az anya elképedt: Szakadék, két gyerek, vékony deszka, a saját életét és a családját látta meg ebben a példában. Hosszú időn át, ha eszébe jutott nem volt nyugta. Elmondta a barátnőjének. Az elhozta a gyülekezetbe és itt mindenre feleletet kapott. Beszélgetés közben megállapodtunk abban, hogy ez Isten Szellemének a vezetése volt! Aki a fiúcskán keresztül egy kérdést tett fel neki és addig nyugtalanította, amig elvezette az Őt imádók gyülekezetébe.

Ilyen Kalauzunk van nekünk! Aki vezet, oktat, formál és ráirányítja a figyelmünket az Úr Jézus Krisztusra. Akitől vesz és megmondja neked is a következendőket!.

Az életünkben eddig tapasztalt görbe útak, elhajlások, tévedések és mindenféle káros döntések, és egyénieskedések, mind ide vezethetők vissza, hogy nem volt vezetője az életünknek, vagyis hijjával voltunk az isteni Kalauz-nak. Ne is hibáztassunk ezért senkit, csak saját magunkat.

Folytatás a 6. oldalon

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—o—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNAR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park Michigan, 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

SZERKESZTŐ ROVATA

JÉZUS SZENVEDÉSE, HALÁLA ÉS TEMETÉSE

Menjünk el lélekben a Gecseméné kertbe. Itt vette kezdetét Jézusnak szenvedése. Nem is lehetett másképp, mert esése is egy kertben történt az embernek.

Kedves hely volt ez Jézusnak nagyon, amely talán egyik Jéruzsálemi titkos barátjának volt a tulajdona. Sok lelki felüdülést nyert itt Isten szenvedő szolgája Gyakran beszélgetett itt Atyjával, míg tanítványai napi fáradalmaikat pihenték. Ismerték itt Őt a fűszálak is, amelyek imazsámojúl hajoltak meg térdei alatt. De most egész különös érzelmek hatják át szerető szívét, mert tudja, hogy szabd emberként lépett a kertbe, de mint "gonosztevő", megkötözve jön vissza innen, mivel elérkezett a sötétség fejedelmének órája, a megváltás órájával egy időben.

Szent érzelmekkel lépjünk ebbe a kertbe. Oldjuk le saruinkat és álljunk meg tőle tiszteletteljes távolságban. Ne zavarjuk meg Őt, a nagy Főpapot, mert az áldozatra készül. Annyira kívánta most az egyedüllétet, hogy két csoportba osztott tanítványai közül egyiket se vitte magával. Vért izzad, sír és kiált.

Fel sem száradtak arcán a vérnyomok, amikor megérkezett Judás a fáklyás és botos csapattal . . .

A főtanács előtt négy kijelentést tesz, de mostan csak egyet említünk meg: "...el-jön az ég felhőivel" (Mk. 14:62, b.) Kétezerév távlatból kérdezzük, de mikor? Mikor harsog fel a mennyei sereg trombita szava? Mikor dördülnek meg a jövetelére készített kocsi kerekei? Mikor nyílnak meg a sírok, hogy belőlük kilépjenek a feltámasztott halottak? Mikor dicsőülnek meg az életben levő megváltottak úgy, ahogy Ő megdicsőült a Kármel csúccsain? Mikor nyújtja ki választó pálcáját, hogy elválassza nyája kecskéit a júhoktól? Mikor olvadnak le ajkáról a méznél is édesebb hívó szavak: "Jöjjetek Atyámnak áldottai és bírjátok az országot!"

Nézzük Őt, amikor ruháit levetik róla. Feje és orcája dagadt. Olyan, mint aki előtt ember elrejti orcáját. Vállai dagadtak. Hátából csendesen serkedez a vér, ahol pedig nincs feltépve, vastag, fekete vércsíkok látszanak.

Menjünk közelebb a kereszthez.

Nem mindenkinek a természete bírja haliani a koporsó dübörgését amikor földet dobálnak rá. De mindnyájan megborzadunk, amikor csak képzeletben is halljuk a tompa kalapácsütéseket és utána látjuk, hogy felszökik a vér . . .

Ott dereng már a meztelen test a természet ellenes szűrkeségben, ég és föld között. A nap sötét, a föld inog, a kőszikla erős csattanásokkal repedeznek. A gúnyolódókon erőt vesz a félelem és reszketve elhagyják a szenvedés helyét. Isten szenvedő Bárányának hangja áthasítja a sűrű sötéséget. Könyörög, rendelkezik, bíztat, kérdez, kér .s aztán csendesen meghal . . .

Jön arimathiai József, kezében Pilátus felhatalmazó levelével. Át adja a kivégzést vezényelt századosnak és az azonnal félre vonul katonáival együtt. Néhány szolgája van vele, akik lepedőket és létrát hoztak. Alighogy neki támasztották a létrát a keresztnek, megérkezett Nikodémus is néhány szolgával, akik edényekben illatos kenőcsöt hoztak. Óvatosan kiszedték a gyilkos szegeket és leemelték a drága halottat és egyik szétterített lepedőre fektették. Most közelebb merészkedtek jönni az asszonyok is. Levették fejéről a tövis-koronát, kiszedték homlokából a beletört tűskéket, kifésülték a vértőlcsapzott hajat s patakzó könnyeikkel feláztatták orcáról a rászáradt vért, kenőcsöt raktak a tűskék és szegek helyére s aztán félrevonultak, hogy a férfiak bekenhessék az egész kor-bácsszántott testet illatos kenőccsel s aztán gyolcsba göngyölték a testet s óvatosan bevitték József kripta sírjába s a bejárathoz odahelyezték a már elkészített követ és hazamentek, hogy szomorkodjanak és sírjanak ők, akik nem hallották a Mester azon mondását: ". . . sírtok ti és jajgattok, a világ pedig örül: ti szomorkodtok, de szomorúságtok örömre fordul."

M. A.

NEM FONTOS, DE JÓ TUDNI A HÚSVÉT TOJÁS TÖRTÉNETÉT

A húsvéti szokások között általában elterjedt a piros tojás festése és ajándékozása. De ennek nincsen semmi köze a keresztyénséghez, mert igen népszerű római (pogány) szokás maradványa. Nem más, mint a régi rómaiaknak krb. a mai húsvéttal tartott "tojásünnepe". A római vallás a tavaszi megújhodást, a természet új életre ébredését, semmivel se tudta volna szebben kifejezni, mint a tojással, amely élettelen, de amelyből a melegség életet keletkeztet. Éppen mint a tavaszi meleg aszáraz lombból, a magból a tarlott mező rögeiből.

Ez volt a "tojás ünnepe" és megmaradt akkor is, amikor a pogány valiást a keresztyénség váltotta fel. A keresztyén kor igyekezet azután a piros tojás és feltámadás ünnepe között valami kapcsolatot találni. Erre mutat az a mese is, amellyel a szerbek magyarázzák a piros tojás eredetét. Krisztus feltámadását Jéruzsálemben nők terjesztették először. Egy asszony azonban, aki éppen tojást vitt haza a piacról, nem hitt annak a hírnek. Azt mondta: "Igen, akkor támad ő majd fel, ha ez a tojás amit hazaviszek. piros lesz". És — a csoda megtörtént. Mire hazaért, a tojások pirosakká váltak.

Természetesen az ilyen meséknek semmi közük a valláshoz, vagy az egyházhoz. Éppen úgy, mint ahogy nincsen a húsvéti tojásban varázsló erő sem. A babonás szerbek és oláhok, hogy tűz ne üssön ki a házban, áldozócsütörtökön tojást hajítanak a háztetőn át. Ahol a földre esik, ott az elmáiott tojást elássák. Az oroszok még nagyobb varázserőt tulajdonítottak a festett tojásnak. Tűzvész alkalmával a lángok közé dobtak egyet-kettőt es attól várták a tűz megszűnését. Valahol az épülő házba tojást falaztak be, hogy az épületet a rossz szellemek és varázslás ellen védjék. Szerepelt a húsvéti tojás a betegek gyógyításánál is. Erre különösen a "Szenteit" tojást alkalmazták. Egyes vidékeken

minden család sonkát, kalácsot, tojást vitt a templomba. Ott a pap meghintette szenteltvizzel. Nagy ügyességgel festették a húsvéti tojásokat. A szászok pedig, egy-egy bibliai mondást írtak a tojásra.

A húsvéti tojást öntözéskor vagy öntözés nélkül is ajándékban adták egymásnak. Perzsiában újévkor cserélnek ki az ismerősök, vörös, sárga és kék tojásokat.

Tudunk arról is, hogy a zsidók, görögök és más ókori népek is használtak vallásos szertartásaikon tojást az élettelenből való életre ábredés jeléül.

A keresztyén népeknél különféle húsvéti mulatságok kapcsolatosak a piros tojással. Nálunk a locsolkodás dívott. Vidám szórakozás volt, de semmi köze nem volt a valláshoz. Évszázadokon át, szinte hagyománnyá vált. Az oroszok festett tojásokat hordtak magukkal és osztogatták egymásnak "Krisztus feltámadt!" köszöntéssel. Olaszországban, mohából készített fészekbe rejtik a tojásokat, eldugják a kertben, vagy a házban és a gyermekek egy adott jelre keresésükre indulnak. Németországban pedig, azzal küldik a gyermekeket a tojás keresésére, hogy nézzék meg a tojásokat, amelyeket a nyúl hozott.

Csak ennyit ezekből. Ugye érdekes?

M. A.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Bányai Andorné
Alelnök: Németh Lajosné
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth
Jegyző: Szerencsy Mária

ÚJ ÉLET. — GYŐZELEM

A zord tél hideg napjait, felváltotta a nap meleg sugara. Igaz, még a hideg szél néha-néha jelezni akarja, hogy még van egy kevés hatalma éreztetni erejét. De tudjuk, hogy ez a próbálkozás semmivé fog válni, mihelyt a nap sugara erősödik.

Itt a tavasz... megérkeznek a madarak és hálásan emelkedik felfelé — hosszú útjoktól fáradt — énekük. Felébrednek az alvó állatkák és megindul az élet a természetben. A fűszál felveszi szép erős zöld színét és díszelegve emelkedik a nap sugara felé. Itt a tavasz... zengi a pacsirta hangja mélyen belevág a föld erős rétegébe, hogy felkeltse a lankadt, alvó kukacót. A tulipán is kibúvik elrejtett helyéből és biztatva mutatja dúzzadt bimbóit.

De eltekintve mind eme földi dolgoktól, az igazi új élet teljes tartalma a *feltámadás* örömében, húsvétkor jelentkezik. A keresztyén életben sokszor van hangsúlyozva, a gyermek Jézus... a csodákat művelő Jézus... a megszeretett és a meggyűlölt Jézus... a keresztfára feszített és meghalt Jézus. De a diadalomra jutott *feltámadt Krisztust* sajnos sokszor elhomályosítja, az új ruha, a piros tojás. A gyermekek gondolatai telve vannak a húsvéti nyulacska várásával. A szülőknek nagy gondot ad a húsvéti ebéd elkészítése. Mi is legyen? Néha ez az elfoglaltság még az Isten házától is távol tartja őket.

Jézus, Isten egyszülött fia, emberként töltötte be Isten akaratát e földön, de húsvétkor mindez megváltozott. Itt az új élet! Ember nem képes a feltámadásra. Jézus nem mint földi ember, hanem mint Isten parancsát betöltő szeretett fia támadott fel, vígaszként azok számára akik hisznek Őbenne.

Tavasz új élet. Mária könnyektől áztatott szeme felszáradt és vigan tudta énekelni: "Tudom, hogy az én Megváltóm él!" Jézus mindig meglátta a női gyengeséget, a fájdalmat a női szívben. Ott csüngve a keresztfán fájt Jézusnak látni, hogy Mária sír és az első örömteli pillanatot Máriának szánta, mikor megjelent neki a kertben.

A tudósok igen boldogok lennének, ha nemcsak fagyasztani tudnának egy emberi lényt, hanem fel is támasztani a halálból.

Balgatag ember aki testi szemmel akarja látni a Teremtőt. De balgatag ember az is, aki azt gondolja, hogy neki nincsen szüksége Istenre.

Részemre nagyon üres lenne ez az élet, ha nem lenne bizodalmam az örök életben. Új élet, győzelem jelentkezett húsvétkor mert

Jézus feltámadott!

Hogyan ünnepeljük húsvét ünnepét? Mondjuk el gyermekeinknek, hogy nem a külsőség a lényeg, húsvét az ünnepek ünnepje, diadal a halál felett! Örüljünk, ünnepeljünk, mert többé nem kell rettegnünk a haláltól. Az Igért teljesült *Jézus feltámadott!*

Tatter Vilmosné

Lagerlöf Zelma:

KLAUDIA ÁLMODOTT...

Világos nappal volt, mikor felébredt és rabszolganői ott álltak mellette... Amig öltöztették, a helytartó fiatal felesége hallgatag volt és elgondolkozó, mig végre is megkérdezte rabszolganőjétől — aki éppen haját igazgatta — hogy férje, a helytartó, felébredt-e már?

A rabszolganő jelentette, hogy a helytartót elhívták, mert egy bűnös fölött kell sürgősen ítélkeznie.

— Nagyon szerettem volna vele beszélni —, mondta a fiatalasszony.

— Úrnőm, az most, míg a kihallgatás tart, szinte lehetetlen dolog. De azonnal jelenteni fogjuk neked, ha a tárgyalást befejezték — felelte a rabszolganő.

Amig az öltözködéssel el nem készültek, hallgatott a fiatalasszony, de aztán megszólalt:

— Ismeri valaki közületek a názáretit?

— A názáreti próféta egy zsidó csodaember —, felelte gyorsan az egyik rabszolganő.

— Milyen csodálatos, hogy éppen most érdeklődől utána, úrnőm — mondta egy másik. — Éppen ma hozták őt ide a palotához a zsidók, hogy a helytartó ítéljen felette.

A fiatalasszony parancsot adott, hogy valaki tudakolja meg, mi a próféta bűne és az egyik rabszolganő sietve távozott. Mikor visszatért jelentette:

— Azzal vádolják, hogy király akart lenni az országban és most azt követelik a helytartótól, hogy keresztre feszíttesse.

— Mikor a helytartó felesége ezeket a szavakat hallotta, megrémült és mondta:

— Okvetlen beszélnem kell az urammal, különben rettenetes szerencsétlenséget hozhat ez a mai nap.. —

De mikor a rabszolganők újból kijelentették, hogy most nem beszélhet a helytartóval, megremegett és heves zokogásra fakadt. Az egyik szolganő mély szánalmat érzett iránta és mondta:

— Ha egy levélkét irnál neki, úrnőm, én majd rajta leszek, hogy eljuttassam hozzá.

— Az asszony gyorsan néhány sort vetett egy viasztáblára és elküldte urának. De azért nem volt alkalma egész napon át négyszemközt egyetlen szót sem váltania urával. Mert mikor végre elmentek a zsidók és az elítéltet a vesztőhelyre vitték, eljött az ebéd ideje és ehhez az ebédhez Pilátus néhány rómait hívott meg, akik éppen Jeruzsálemben időztek. A csapatok vezére egy fiatal szónok, és még néhány

más vendég volt hivatalos.

De a lakoma nem telt el vigan, mert a helytartó fiatal felesége az egész idő alatt némán és elgondolkozva ült ott és egyáltalán nem vegyült bele a társalgásba.

Mikor a vendégek megkérdezték, hogy beteg-e, vagy talán valami titkos bánat gyötri, a helytartó beszélte el az üzenetet, melyet ma reggel küldött neki a felesége. Jókedvüen jegyezte meg, hogy micsoda római helytartó lenne az, aki ítéleteit felesége álmaitól tenné függővé.

Az asszony halkan, bánatosan felelt:

— Ez igazán nem álom volt, hanem az istenek újjmutatása. Legalább a mai napon hagytad volna még élni azt a férfiút.

Mindenki látta rajta, hogy valóban nagyon szomorú. Semmiféle vígasztalás nem tudta volna megnyugtatni és a vendégek érdekes beszélgetései mellett sem tudta elfelejteni álmát.

Egy kis idő múlva a vendégek egyike felemelte fejét és mondta:

— Mi az hát olyan sokáig ültünk az ebéd mellett, míg ránk sötétedett?

Most valamennyien észrevették, a hírtelen szűrkületet. Mintha minden szín egyszerre eltünt volna a világból. Még az arcok is megfakultak.

— Olyanok vagyunk mint a holttak — mondta a fiatal szónok. — Arcunk szürke, ajkunk fekete.

Minél jobban sötétedett, annál inkább nőtt a fiatalasszony izgalma.

— Óh, barátom, — kiáltotta végre — hát még mindig nem hiszed, hogy a hallhatatlanok inteni akarnak! Haragszanak, mert egy ártatlan, szent férfiút halálra ítéltél. Azt hiszem, ha keresztre is van már feszítve, eddig talán még nem lehelte ki lelkét! Vétesd le a keresztről! Engedd, óh engedd meg nekem, hogy visszaadjam az életnek!

Pilátus felelte:

— Igazad van, egészen bizonyos, hogy ez valamilyen isteni jeladás, csakhogy a nap nem azért veszíti el fényét, mert egy zsidó-apostolt halálra ítéltem, afelől teljesen meglehetsz győződve.

Nem folytathatta tovább, mert olyan sötét lett egyszerre, hogy az előtteálló boros-serleget sem láthatta. Félbeszakította hát a mondatot és megparancsolta a rabszolgáknak, hogy lámpákat hozzanak hamarosan.

Mikor kigyúlt a fény és belenézhetett újból vendégei arcába, látta, hogy azok nagyon rossz hangulatban vannak.

— Úgy látszik, mondotta kissé bosszús hangon feleségének, — sikerült álmaiddal a jókedvet béklyóba verned. De ha csakugyan nem tudsz ma másra gondolni, mint erre az álomra, legalább meséld el nekünk is álmodat. Talán mi más magyarázatot tudunk neki adni mint te.

Az asszony készséggel beleegyezett. És mialatt álmát elbeszélte, a vendégek mind jobban és jobban elkomolyodtak. Már nem nyúltak többé a boros-serleghez és homlokuk néiy ráncokba húzódott össze...

Ének a töviskoronáról

Vannak koronák drága vertaranyból,
ragyogó, szemvakító színaranyból,
rajtuk ötvösök mesterkeze fárad.
Ámúló szemmel én mégsem csodálom,
egyedül a te töviskoronádat!

Vannak koronák, kövekkel kivertek,
színesek, mint a friss tavaszi kertek.
De a legszebb rubinokat ott látom
égni, ragyogni napnál fényesebben,
a Te tövisekből font koronádon!

Vannak koronák . . . vannak . . . lettek . . . voltak.
Elgurultak, mert trónok leomlottak,
amint a századot követte a század.
Csak egyet nem tud az idő eltemetni:
a Te tövisekből font koronádat!

Királyok töviskoronás Királya!
Engedd, hogy én is leboruljak áldva,
s a szívemből a hála és imádat,
mint illat szálljon és dicsérve zengje
egyedül a Te töviskoronádat!

Véred rubincseppjének ragyogása
legyen elég nekem! Szemem ne lássa
világ virágait! Semmit se lásson:
ott csüngjön boldog, örök ámulattal
egyedül a Te töviskoronádon!

S ha a tövisek, ahogy Téged, engem
sebeznének, segíts akkor is zengenem,
mint aki meg nem tagad, el nem árul,
inkább megpecsétli húlló vérrel
az éneket a töviskoronáról.

T. E.

Folytatás a 3-ik oldalról

KALAUZ!

Hittünk mi akkor is, csak nem jól. Nem abban Akiben kellett volna, hanem saját magunkban. Az eszünkben, a képességünkben. Itt sem lehet kikerülni az Isten Szent Szelleme munkáját. Mert csak Ő képes valamennyiünket felkészíteni az útra, elvezetni Ahhoz, Akiben biznunk, és Akiben hinnünk kell.

Kedves Testvérek! Mi mindnyájan e földi élet utasai vagyunk. Amig vonatunk befut az Örökké aló Isten feldíszített pályaudvarába, addig nagyon sok állomáson, a szépségeken és sok látnivalókon megyünk által. — De sokat is kell érte fizetni!

Oda kell érte adni Mindent! "Akkor felelvén Péter mondá néki" Imé mi **mindent** elhagytunk és követtünk téged. Mink lesz hát minékünk? Jézus pedig mondá: Aki elhagyta házát, szántóföldjét, családját énérettem és én Nevemért mindaz százannyit kap érte és örökség szerint nyer Örökéletet!" (M. 19. 27 és 29 vers.

Kedves Testvérem! Isten vonatjai indulásra készek. A kalauz a jeladást várja. Isten felkészített népe már a helyén van. A te számozott helyed még azonban üres. Jöjj el. Váltsd meg a jegyet. Add oda érte ezt a te elhasznált, elcsavargott és elnyűtt életedet. Ő nem fog szemrehányást tenni érte. Hiszen a pénzek között is akad mindig egy-két agyonra gyötört és agyonra nyúzott papirpénz, és éppen olyan értékesek ezek is mint az újak. Jöjj cseréld be az életedet újéletre. Add oda a használtat, a kifacsartat a hasznavehetetlent. Isten akar adni neked egy újat. Amelynek a Teremtője Isten. Megtartója Jézus. Vezetője a Szent Szellem. Ugye, hogy eljössz? Ugye, hogy nem veted meg a hívást? Hát miért is vetnéd? Hiszen Isten a te javadra cselekedett eddig is mindent. Most is ezt akarja. De nem erőszakkal!

Egy énekverssel fejezem be hadd szóljon ez mindenkinek:

Az ajtó nyitva, Jézus szíve kész.
Testvér siess, siess, hogy elne késs!
Vár ott a hely! Óh jöjj ne vesztegelj!

Az Urban testvéretek Ámen!
Budapest, 1966 II. 18. Tóth Sándor

A JÉZUS SIRJÁBAN MARADT TÁRGYAK TANITÁSA

Hangosan prédikál minden ami Krisztussal érintkezésben volt amig a földön járt. Ereklyeink nincsenek és csodákat nem várunk tőlük, de tisztelettel őrizzük emlékünkben mind azt a tárgyat, amely érintette testét annak, akit Márián, az édesanyán kivül, senki nem szorított karjai közé.

Álljunk meg gondolatban a sír sötéten tátongó bejárata előtt és próbáljuk meglátni benne Nikodémus illatos kenőcsét, amely ott maradt a sírba.

Testének nem volt arra szüksége akkor sem, amikor síri álmát aludta. Nem állhatott elő felbomlás annál, akinek születésekor nem mondhatta sem Mária, sem József, ez az én testemből való test és csontomból való csont. Ő kivül esett azon az isteni törvényen: "Por vagy és porrá kell lenned!"

Itt hagyta nekünk a kenetet, hogy tatarozzuk vele a Lélek templomát. Igen, hogy mennyasszony az ebből áradó illattal lépjen vőlegénye elé, mert "Krisztus jóillatta vagyunk az Isten számára" II, Kor. 2:15.

Ott hagyta a lepedőket is. Nem lépett ki sírjából halotti ruhában. Az élőnek nincs szüksége halotti öltönyre. Szabad ember nem járhat szürke daróc fogoly ruhában.

Ez arra tanít minket, hogy a feltámadás napján, nem halandó, hanem halhatatlan testtel támadunk fel, amely ott van raktározva, ahol az övé volt és át adta neki mennyei Atyja abban a pillanatban, amikor felnyíltak mindent látó szemei. Emberi öltönyén — ami összes földi vagyona volt —, hóhérai osztozkodtak, amelyet József kölcsönzött neki a sírba hagyta, de Isten felöltöztette Őt és minket is felöltöztet majd.

De jelenti ez azt is, hogy Jézus győzelmet aratott a koporsó és halál felett. Mintha mondani akarná tanítványainak. Tűzzétek póznákra a lepedőket, Emeljétek magasra azokat és menjetek hírdetni: "Halott voltam, de élek!"

Ott hagyta a kendőt is, amellyel töviskoronás fejét kötötték körül. Nincs tovább szüksége erre se. Fején már arany korona ékeskedik, mert gúnykirálysága végetért. Glória veszi körül a koronás fejet. Minket pedig mintha arra bíztatna. Jöjjetek ti gyászolók és sírók, vegyétek ezt a kendőt, szárítsátok fel vele könnyeiteket s aztán menjetek és harsogjátok be a világba. Krisztus feltámadt!

Ott hagyta a sír bejáratot szabadon annak jeléül, hogy megindúlt az isteni hatalom a feltámadás felé. Üresen maradnak a sírok, mert lakóik kilépnek azokból, hogy ítélő Bírójok elé álljanak.

Valamit az angyalok szerepéről:

Az egyik elhengerítette a követ s ráült arra. Mintha mondani akarná. Jöjj pokol összes ördögöddel és hengerítsd vissza a követ. Jöjjetek ti szikkadt lelkü farizeusok és írástudók, pecsételjétek le a követ. Hozzátok a templomi őrséget és őríztessétek tovább . . .

A másik sírban őrködött, még az üresen maradt helye fölött is a feltámadotnak. Azzal a reménnyel bíztat ez bennünket, hogy ha Lázár lelkét felvitték "Ábrahám kebelébe", a mieinkkel is felszállnak majd. De a sírjaink felett is őrködnek ők. Mihály arkangyal még viaskodott is a Sátánnal Mózes sírja fölött. Az utolsó napon őket küldi Isten a holtak felébresztésére, a konkoly (vadóc) összeszedésére és a búza csűrbe takarítására.

Amig ez a nap elérkezik, hírdessük szűntelen. JÉZUS ÉL! M. A.

STUMPF LAJOS Lelkipásztor Meghalt

1884 márc. 16 — 1966 feb. 22.

"A nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: végezetre eltétetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem azon a napon az Úr az igaz bíró; de nemcsak nekem, hanem mindazoknak is, akik vágyva várták az ő megjelenését" (Tim.II. 4:7-8.)

A mi megboldogult testvérünk Ugocsa megye, Munkácson született és itt is töltötte gyermek és ifjú éveit. Tudomásom szerint hárman voltak fiú testvérek, Jenő, Árpád és ő, akit most hívott haza az Úr. Jenő Magyarországon fejezte be életét, Árpád pedig itt Amerikában a Bridgeporti gyülekezetet szolgálati ideje alatt. Lajos nyolc évvel ezelőtt vonult nyugalomba s ennek első felét Clevelandban töltötte, a másik felét pedig Palm Bay Floridában s innen szállt megváltott lelke ahhoz, aki megváltotta azt.

Jól emlékszem rá, amikor 1910-ben McKeesport P. A.-ba érkezett, Nekem adatott az a lehetőség, hogy munkához segítsem és mindjárt be is vittem a Westhigházba a vasöntődébe, ahol erős és fárasztó munka várt az új amerikásra. Tíz hónapra ideérkezése után, megérkezett kedves felesége is — akkor még egyetlen — kislányukkal Rózával, aki majd itt kapta a többi testvéreket, Andrást, Lajost, Dánielt, Sárát és Sámuelt. (Megbocsátnak a lányok amiért nem említem meg férjezett nevük után de nem tudom azok neveit).

Két évi amerikai tartózkodása után misszió munkába állította az Amerikai Baptista Association McKeesport P. A-ban. Nagy elhatározással dűlt neki a munkának, ami aztán nem is volt gyümölcstelen. Sok eredményt ért el éneklésével is. Kedvenc éneke volt: "Mester a bősz vihar dűhöng" című ének, amelyet konferenciákon boldogan énekelt kedves bátyjával annyira kellemes hangon, hogy könnyeket csalt a hallgatók szemébe.

Pár évi itteni munkálkodása után Clevelandba költözött, hogy Orosz István testvér kérelmére átvegye a West Side-i gyülekezet vezetését, amelynek 19 tagja volt akkor, de pár év mulva már elérte a 65-öt a taglétszám. De mivel itten nem kapott anyagi támogatást a Home Missiotól, nehéz próbák közé került a család, amelyet testvérünk feláldozott az Úr országa érdekében. Különösen nehéz volt nyolc hónap, amely idő alatt teljesen fizetés nélkül végezte a munkát rendületlenül.

A Sátán se aludt. Köveket gördített útjokba, aminek következménye az lett, hogy tanyára költöztek vagy három esztendőre. Majd Chicago-ba kerültek a West Pulman-i gyülekezet meghívására Orosz testvér közben járása által. Innen Californiába hívta Dulity Miklós testvér, aki soha nem látta sötétnek az életet, de nekik nem vált be és nem maradhadtak ott soká. Ez volt az a rettenetes Depresszió időszak, ami egyformán sújtotta a bevándorlót és a benszülöttet. Senki nem élt Eldorádóban. 1934-ben kezdett kicsit javulni a helyzet és ekkor ismét Chicagoba került vissza a Stumpf család, ahol festéssel és papirozással kereste testvérünk a kenyeret családja részére.

1939-ben New York államba kerültek és itt egy Kemp gorondon Care taker munkát végzett a testvér.

1945-ben a Garfield-i gyülekezet hívta meg prédikátorának és hét éven át szolgálta ezt a gyülekezetet odaadó hűséggel. De ekkor már lehetett észre venni azt, hogy sokat vesztett energiájából és nem az volt, aki 1913-ban kezdte a lelki munkát.

Később az Elyria-i gyülekezet hívta meg és itt ismét nagy örömmel, de nem sok eredménnyel szolgált négy esztendőn át.

Innen teljesen vissza vonult az aktív szolgálattól. Cleveland Ohioba költözött s a prédikátor mellett dolgozott, főképpen a vas. iskolában, mint tanító.

1962-ben költöztek Floridába és innen hívta haza az Úr a jó férjet és példás édesapát. Hogy milyen iskolát végzett az óhazában, azt nem tudom. Itten éveken keresztül vett bizonyos tantárgyakat a Szemináriumban. Gyermekei szintén iskolázottak. Dániel Minister off musik Philadelphiában. Sámuel Profeszor Nashvill Tenesyben. (Ő több könyvet írt, mint technikai tanár) Szövetkezetünkben mindég hűen dolgozott. Majdnem minden bizottságba betartozott. Idejét, életét, bele fektette a lelki munkába. Ott volt mindenütt, ahol segíteni kellett. Nem érkezett késéssel a gyűlésekre. Talpa alatt nem nőtt ki a fű. Szeretett dolgozni. Hitéletterén soha nem ingadozott. Felőle nem lehetett hallani, hogy Baptista hitnézetét feladta volna. Vallotta az újjászületés fontosságát az üdvösséghez. Isten országának fejlesztése mindig első volt előtte. Erkölcsös, tiszta életet élt. Boldogan ismételgette az apostol szavait; futásomat elvégezte, a hitet megtartottam s most várom a koronát, hogy aztán tovább énekelhessem: "Mégis jó már itt messziről, beszélni a vihar felől", ott, hol felhő már nem tornyosul, vihar nem csapdos többé. Vágyott már a mennyei honba. E sorok irója nagyon szerette őt. Sok kedves perceket töltöttünk együtt. Igazi vendégszerető volt, kedves feleségével együtt.

Halálára nem gondoltam amikor a gyűlésre mentem. Még volt alkalmam vele beszélni. Az egész bizottság ott állt mellette amikor haza szólította az Úr. Petre testvér meg is jegyezte: "Ez egy tökéletes halál volt".

Prédikátoraink közül hatan voltunk jelen és teljesítettünk szolgálatot úgy a ravatalnál, mint a temetőben. Temetésén sokan jelentek meg közeli és távoli barátai is. "Boldogok, akik az Úrban halnak meg".

Kedves Stumpf Lajos Testvér! Legyen emléked áldott! Pihenésed és álmaid édesek!

Mi is megyünk utánad hamar.

Megbízásból, Vér Ferenc

JELENTÉS ÉS KÉRELEM

A Los Angeles-i Gyülekezet Isten iránti hálával és lelkünk mélyéből fakadó tisztelettel adunk jelentést arról, hogy volt templomunk áráért Alhambra városban szép ligeti telket vettünk két házal és a múlt év október elsejétől az egyik házban tartjuk az istentiszteletet és minden összejövetelt.

Most az Evangéliumi Hirnök által segély kéréssel jövünk a Szövetségünkhöz tartozó hittestvéri gyülekezeteinkhez, valamint külön egyénekhez is, testvéreink és barátainkhoz, hogy Alhambra városban, a szép és új helyen, Templomot építhessünk Urunk tiszteletére, lelki testvéreink adományainak segítségével.

Imánk az, hogy mennyei Atyánk indítsa gyermekeit kérelmünk megértésére, hogy segítségükkel felépíthessük tervezett imaházunkat!

Minden adományt a Fancsali Dénes testvér címére kérünk küldeni:

3336 Pueble Ave Los Angeles 32, California. Megbízásból: Kovács Miklós ny. lelkipásztor

Szeretettel kérjük Szövetségünkhöz tartozó testvéreinket, hogy támogassák a fent megnevezett gyülekezet kérelmét, amelyet konvenciónk is jóvá hagyott. Ameddig mulató helyeket építenek, imehelyiségre is nagy szükség van.

BIBLIAI BÖLCS MONDÁSOK:

Ha Krisztus nem lesz az első személy a mi szívünkben és életünkben, nem várhatjuk azt, hogy velünk lakjon.

A Sátán nagyon hatalmas velünk szemben, de amikor Krisztussal találkozik, nagyon tehetetlen s erőtlen lesz és kénytelen engedelmeskedni. (Mt. 17:18.)

Mikor Krisztust az emberek legerőtlenebbnek látták, akkor volt a legerősebb s felemelt minket. (Jn. 12:32-33.)

Krisztus be tud menni ajtónyitás nélkül mindenüvé, csak az emberi szívbe nem. (Jn. 20:19.)

Krisztus prédikált nekünk akkor is, amikor a kendőt szépen összehajtotta és úgy hagyta a sírban.

A feltámadás hajnala örök világosságot hozott a Krisztusban hivőknek. (Jn. 20:1.)

Sok lélekmentő kisérlet meghiúsúlt, mert a halászok Krisztus nélkül fáradoztak lelkisötétségben. (Jn. 20:3.)

Sok hamis krisztusok jöttek és jönnek ma is, de az igazit meglehet ismerni a szegek helyéről. (Jn. 20:17.)

Hogy Péter vissza legyen helyezve az apostoli hivatalba, három kérdésre kellett feleljen. Meg tudnánk mi úgy felelni mint ő? (Jn. 21:15-17.)

János 3:16 szerint, Isten megtette az Ő részét értünk. A mi részünk a hit, cselekedetekkel párosulva.

Boda Sándor

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség nagyon fontos bejelentése

Kedves Magyar Baptista Szövetség!

Az 57. Konvenció határozata — jegyzőkönyvileg is megörökítve —, hogy annak a három személynek a neve, akik a Magyar Baptista Szövetségben fognak szerepelni, mint bizottság, hogy a Konvenció megszünése után működjenek, nevük és címük közölve legyen az Evangéliumi Hírnökben mely hivatalos lapja Szövetségünknek.

Kijelentem, hogy ezt a törvény követeli és senki ne játszon vele.

Rev. William Molnár, 1728 Fairfield Ave. Bridgeport, Conn. 06605

Mr. Elemer Kish, 924 Congress Street Fairfield, Conn. 06432

Mr. Marosi Béla, 5533 Dalewood Ave., Mapel Hights Ohio, 44137

Vér Ferenc
szövetségi elnök

FELHIVÁS

Aki Philadelphia, vagy környékén lakik és érdekli, szeretettel meghívjuk minden második kedd este 8 órakor kezdődő bibliaórára. Cím: Faulkner K. H. 1643 Chew Ave., Tel. LI 8-1452.

Az Istennek tett fogadás megtörése, elszakaszt bennünket Tőle és veszedelmet hoz. De ha a bűnös megtér Istenhez, Isten helyreállítja őt. Molnár Balázs